

adskillte, hvorimod de ved mange vigtige Veligheder ere samlede og i det Hele kun ere at betragte som Afdelinger af det samme Thing. Saaledes vil der vist være flere Lande, maafte for Exempel et andet lille Land, Schweiz, som kunde vise, at disse Lal, saaledes som det ærede Medlem mente, ikke kan afkræfte os fra at ønske et forøget Medlemsantal her i Thinget. Men i alt Fald vil jeg sige, at det ikke vil være Tilfældet for mit Bedkommende, thi jeg anser denne Sag for at være af en saadan Betydning, at jeg virkelig ikke deri kan lade mig bestemme af, hvad andre Folk have fundet rigtigt eller ikke. Jeg anser det for at være et Hovedfortrin for et lille Folk, at det kan udvikle sit folkelige Liv ganske anderledes, end de store Folk ere i Stand til. De store Stater have mange Opgaver, som de kunne fyldestgjøre ganske anderledes end de smaa; de kunne for Exempel udvikle deres Forpaaeværen og Sligt med en Styrke, som de smaa maa give Afkald paa; men med Hensyn til det aandelige Livs Udvikling, det personlig kommunale og i det Hele det folkelige Liv have de smaa Stater meget store Fortrin, som de ikke maa give Slip paa, men hvori de tværtimod skulle søge deres Styrke. Er der Noget, der for Exempel har holdt Schweiz sammen uagtet dets tre forskjellige Nationaliteter, og uagtet det flere Gange har været oversvømmet af fjendtlige Hære, saa er det dog vel dette, at det aandelige Liv, Alt, hvad der udvikler Personligheden, har gjort det i sine enkelte Medlemmer saa stærkt, at de store Magter ikke have troet at kunne eller burde overse dets Krav paa Selvfændighed. Jeg ser i Udviklingen af det aandelige, personlige og folkelige Liv her i Landet Hovedbetingelsen for, at vor Selvfændighed skal kunne hævedes, og det en Udvikling, som ikke blot findes paa Samfundets Linder, men ogsaa i dets Dybder. Jeg maa derfor nødvendig ønske, at vi, langt fra at vrage en Forøgelse af Folkethingets Medlemmer, tværtimod lægge den største Vægt derpaa, for at Vælgerne kunne komme deres Repræsentanter i Folkethinget og den af dem øvede Virksomhed saa nær som muligt. Altsaa, en Forøgelse af Folkethingskredsene i Righed med, hvad der var Lanken i 1849, og med, hvad der endnu er bevaret i Grundloven af 1866, kan jeg gaa med til, og det allerede nu, om jeg end hellere kunde ønske den udsat til efter den ny Tælling i 1880, især naar man i Egne, som efterhaanden ere blevne uheldigt stillede derved, at Folkemængden er vorret, i en Kreds endog til 40,000, vedbliver at kræve en Forandring; men vil man ikke nu gaa til en saadan gjennemgribende Omdeling af hele Landet, maa jeg holde paa, at man da ikke gaar videre end til en Omlægning indenfor de bestaaende Ovrøvrighedskredse, saa at de beholde det samme Medlemsantal her i Thinget, indtil den mere omfattende Foranstaltning kan blive truffen. De mindre Ulemper, der kunne følge af en saadan blot midlertidig Afhjælpning,

kunne ikke blive afgjørende, og i denne Henseende tror jeg ogsaa, det fortjener at tillægges nogen Vægt, hvad der oftere er blevet gjort gjældende, at Vælgerantallet i Kjøbenhavn ikke er saa stort, som man skulde tro efter Folketallet. Det er blevet oplyst, at Vælgerne her i Kjøbenhavn tidligere kun have udgjort 11 pCt. af Folketallet, medens det paa Landet udgjorde 15 pCt. Det hidrører naturligvis fra, at Kvinderne, saa vidt jeg ser, ere forholdsvis talrigere her end andetsteds, at en Mængde unge Mænd komme hertil som Studerende, som Soldater, i Haandværks- og Handelskøle eller paa anden Maade, at der er en Mængde Tilreisende, og andre lignende Omstændigheder. Selve Rigsdagens Medlemmer ere jo regnede med som hørende til Kjøbenhavns Folketal, medens de allerfleste af dem ikke ere valgberettigede her. Et Hensyn, der ogsaa kunde undskyldes, at man ikke strax gik til store, mere gjennemgribende Foranstaltninger, er det ogsaa, at det har vist sig, at de politiske Interesser i Kjøbenhavn have været meget ensartede og Deltagelsen i Valget derfor forholdsvis ubetydelig, hvad der ikke saaledes har været Tilfældet omkring i Landet. Men herved kommer jeg til at ønske nogle Oplysninger af den ærede Indenrigsminister, som han ikke har forelagt os, hverken denne eller forrige Gang. Det ærede Medlem for Svendborg (S. M. Hansen) omtalte Unskeligheden af, at vi havde havt et Kort over Valgkredsene og de Forandringer, som det var paataentt skulle gjøres deri. Dette Ønske kan ogsaa jeg dele, skjøndt det jo staar i Enhvers Magt, naar han vil anvende den fornødne Tid derpaa, hvilken i Øvrigt ikke er saamegen, at kunne danne sig selv et saadant Kort efter Valgloven og det foreliggende Forslag; men, de Oplysninger, som jeg vil tillade mig at nævne, staar det ikke i Medlemmernes Magt at skaffe sig, nemlig om Vælgerantallet i hver Kreds og i de enkelte Kommuner i Landet, og om, hvorledes Valgretten er bleven benyttet. Oplysninger herom have en ikke ringe almindelig Betydning for Rensfabel til vort politiske Livs Udvikling; men navnlig naar det gjælder en almindelig eller endog blot delvis Omlægning af Valgkredsene f. Ex., ogsaa til at se, hvad Indflydelse et Steds Velggenhed til Valgstedet kan øve. Saadanne Oplysninger have vi for de tidligere Aar mebbelste fra det statistiske Bureau haade i 1854 og i 1861; men ikke siden 1861, skjøndt der i de senere forløbne Aar er foregaaet en Mætte Valg af meget stor og afgjørende Betydning med en Deltagelse, som ganske vist intet af de tidligere Valg havde. Her skulde man synes, at der maatte være særdeles Opfordring for det statistiske Bureau til at give saadanne Meddelelser, men ikke bestomindst have vi ikke faaet dem. Jeg tillod mig allerede for to Aar siden at spørge, om det ikke var muligt at faae dem, men jeg fik den Gang ikke noget Svar. Jeg vilde ønske, at jeg denne Gang maatte være heldigere og faae et Svar, eller, hvad der var